

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 715. An & qualiter legatum repudiari possit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73957)

fine anni Struv. adff. quand. dies legat. tb. 49. pro fin-
gulis citans plures leges.

**Quest. 715. An & qualiter legatum re-
pudiari possit?**

1. Resp. primò: repudiari posse legatum extra con-
troverfiam est, circa quod notandum, quòd si
hæres ante legatarii agnitionem vel repudiationem
ab eo factam rem in specie legatam alienaverit, alie-
natio ab initio nulla fuisse censetur; repudiatione
autem facta, ex post facto censetur, quòd aliena-
tio ab initio fuerit valida. l. 15. ff. de reb. dub. quia
res retro putatur fuisse hæredis. Lauterb. inff. de le-
gat. §. 44.

2. Resp. secundò: legatarius tamen legatum pro
parte acquirere, & pro parte repudiare nequit. l. 38.
pr. ff. de legat. 1. idque, ut Lauterb. Sabelli &c. pro-
pter honorem & approbationem ultime voluntatis.
Secus est, si nominatim plures res diverse sint lega-
tæ, & sic plura censentur legata. l. 2. §. 5. ff. eod. in
quo differt ab hærede, cui si plures diverse portiones
hæreditatis relictae, omnes agnoscere vel repudiare
debet. nisi tamen unum ex legatis onus habeat, cum
ferendum non sit, ut, qui lucrum amplectitur, onus
ei annexum contemnat. Sic si universitas legata. v.g.
grex ovium non possunt quædam solum capita vin-
dicari, quia unum censetur legatum. §. 18. Inst. de
legat. l. 2. ff. de legat. 1. Lauterb. cit. §. 44.

**Quest. 716. Qualiter & quando domi-
nium rei legatæ transeat ad legatari-
um?**

Resp. rei in singulari legatæ purè & non in diem
mox ab adita per hæredem hæreditate dominium
transit in legatarium, ipso etiam nesciente, & revoca-
biliter tamen, ita ut, si ipse postmodum conscius re-
licti sibi legati, illud repudiet, censetur nunquam
comparasse illud, si autem acceptet illud, censetur il-
lius dominus, non tantùm ab adita hæreditate, sed &
à morte ipsius testatoris; atque ideo ab eo tempore
debentur ei fructus rei legatæ. de Lugo. de f. & f.
rom. 2. d. 24. n. 238. Unde, ut Idem bene distinguit;
dominium triplex. unum fictum, quod in ordine ad
effectum transmissionis illius ad hæredes legatarii
(quia etiam ante aditam hæreditatem mortuus illud
ad eos transmittit) fingitur habuisse legatarius à mo-
mento mortis testatoris ad aditam usque hæreditatem;
cùm interea revera non sit dominus, ut etiam Lau-
terb. cit. §. 44. Secundum verum ab adita hæredita-
te ad acceptationem usque, sed revocabile, ita ut tunc
in casu revocationis nunquam fuisse dominus cen-
seatur Lauterb. l. c. Tertium irrevocabile, nimirum
post acceptationem. Si verò legetur purè & non in
diem res indeterminata, non transit dominium in le-
gatarium, nec debentur ei fructus rei legatæ, nisi à
tempore, quo hæres fuit in mora rem tradendi. Idem-
que est, quando etiam res determinata legata, sed in
diem, sive certum, sive incertum, vel sub conditione;
ita tamen, ut non transeat dominium tunc in legata-
rium nec debeantur ei fructus, nisi impleta conditio-
ne vel adveniente die. ita de Lugo l. c. qui inde recte
deducit, quòd, si post mortem testatoris moriatur le-
gatarius, cui res determinata purè, adeoque statim
danda, legata, transmittatur ad hæredes ejus legatum.
si verò ei legata res incerta, sed purè & non in diem
incertum, transferatur ad ejus hæredes, non quidem
dominium rei legatæ, utpote quod necdum habue-
rat, sed jus, ut eis solvatur legatum cum hypoheca
in universa hæreditate. si legata res, sive certa, sive in-
determinata sub conditione vel in diem incertum,

R. P. Lenr. Jur. Can. Lib. III.

quæ conditio vel dies moriente legatario necdum e-
venerat, nihil transmittitur ad hæredes illius, sed ex-
spirat legatum; quia nunquam ei debitum fuerat.
fecus, si res in diem certum legata; cùm quia tunc
debetur, legatum absolute, etsi tunc necdum solven-
dum, sed postea, & ideo jus illud transmittitur ad hæ-
redes legatarii, quem tamen semper necesse est su-
pervixisse testatori.

**Quest. 717. An & qualiter legatarius
propria autoritate legata accipere
eorumque dominium usurpare possit?**

Resp. tamen si dominium rei legatæ fictum à morte
testatoris; quin & verum ab adita hæreditate se-
cundùm jam dicta spectet ad legatarium, & inter-
dum ipso jure sola legis dispositione transeat ad il-
lum, ita ut nullo momento maneat apud hæredem,
illud tamen seu ejus possessionem propria autori-
tate arripere seu usurpare non licet. de Lugo. l. c. n.
240. Lauterb. adff. de legat. & fideicom. §. 42. Sed
illud seu potius ejus possessio expectanda & præ-
standa ab hærede secundùm dicta & declarata supra
ad initium hujus §. de definitione legati particula-
ris. ita etiam, ut si defacto à legatario occupatum
fuerit, hæres illud per interdictum quod legatorum
avocare possit per l. 1. §. 1. ff. quod legator. Lauterb.
l. c. quin & legatarius jure suo privetur legatumque
hæredi amittat, l. 5. c. de legat. Clarus. §. testamen-
tum. q. 68. in jure notissimum esse dicens. de Lugo.
Lauterb. l. c. cu. Carpz. f. F. p. 3. c. 13. def. 30. &
quamvis hanc penam amissionis legati tunc solum
procedere velint, quidam per cit. l. 1. §. rediguntur
quando legatarius post aditam hæreditatem illud u-
surpavit (ita ut, si id fecerit ante aditionem, tantùm
cogatur reddere, quod accepit, ut postea illud ab hæ-
rede accipiat; rectius tamen alios sentire, quòd in
utroque casu pena illa locum habeat, cum Molin.
d. 194. asserit de Lugo l. c. ubi etiam, quòd ea pena
ante sententiam Judicis non incurratur; quin &
omnino non incurratur, ubi legatarius sine sua cul-
pa illud accepit & usurpavit, ut si nemo erat, a quo
illud peteretur; vel si testator ad hoc expressè vel ta-
citè facultatem fecerat. De Lugo, Lauterb. LL.
cu. & posse testatorem ad hoc facultatem concedere,
Clarus l. c. citatis dicit esse communem. uti etiam te-
statorem posse per constitutum à se possessorium, vel
etiam rem legatam tradendo mortem suam præveni-
re, & tunc legatarium estimationem petere non posse,
nisi aliud conjectura fortior doceat, cum citatis à
se Brunem. & Stryckio asserit Lauterb. ubi tamen
hæres rem legatam possidens, legatario volenti pro-
pria autoritate eam apprehendere virtute licentiæ
sibi ad hoc à testatore concessæ, resistere non posse
legatarium & etiam per vim eam apprehendere,
Clarus l. c. dicit esse quoque communem. si tamen
etiam legatarius rem legatam propria autoritate
accepisset citra vim, etsi male fecisset, non teneri ta-
men eum in conscientia restituere, tradit apud de Lu-
go. Valq. de testam. c. 8. §. 3. dub. 6.

**Quest. 718. Quenam dentur reme-
dia ad consequenda legata particula-
ria?**

1. Resp. primò: dantur ad illa consequenda tria
juris remedia ordinaria: nimirum actio in rem,
actio hypothecaria, & actio personalis ex quasi con-
tractu. §. 2. in fin. Inst. de legat. & ibi Brunem.
Lauterb. inff. de legat. §. 43. quæ tamen tria remedia
ordina-